

105267

HA 1/3-94

## Norskkunnskaper hos innvandrere

I et innlegg i HA 24. feb. heter det bl.a.: Aldri har jeg registrert noen bekymring hos Olstad over trakassering, sjikane, vold og mord som innvandrere av andre raser og kulturer må tåle blant blekansiktene. Blant annet har Olstad stilt krav om at innvandrere skaffer seg norskkunnskaper for å oppnå borgerlige rettigheter i vårt samfunn. Sitat slutt.

Dette må vel være det man kalte «ull og mjøl i samme påså». Til realitetene. Jeg har skrevet om to rettigheter som man bør kunne norsk (eller et skandinavisk språk) for å oppnå. Det ene er rett til å stemme ved kommunestyre- og fylkestingsvalg. Uten å kunne lese en norsk avis, følge med i radio og TV, lese et valgprogram, for ikke å snakke om å vite hva som står på en stemmeseddel, har innvandreren ikke selv noen mulighet for å stemme. Han/hun må følges av en norskkyndig inn i stemmeavsluttet for å få den «riktige» stemmeseddelen og legge den i konvolutten. Dette skjer. I Norge er stemmeretten en personlig rett. Å få slik hjelp i stemmeavsluttet er imot valgloven. Innvandrere får stemmerett ved kommunestyre og fylkestingsvalg etter tre års botid i landet - uten krav til å kunne lese eller forstå norsk.

Sier seg selv at dette ikke kan godtas. Men misbruket har fått hevd.

Det andre jeg har skrevet er at norskkunnskaper burde være et krav for å oppnå norsk statsborgerskap. Ingen innvandrere må væ-

re norsk statsborger. Men det gir norsk beskyttelse å ha norsk pass i utlandet og det gir stemmrett ved stortingsvalg. Enkelte stillinger er forbeholdt norske statsborgere. Norge har fått sin første innvandrere, en kommunist og muslim, stortingsrepresentant, varamann for RVs Oslorepresentant. Blir neppe den siste. Norsk statsborger må gjøre norsk militærtjeneste. En innvandrere, muslim, ble nylig dømt for å ha unndratt seg tjenesten. Han erklærte seg villig til å delta i islams hellige krig, men ikke gjøre militærtjeneste for Norge. For en rettroende muslim står islamsk lov over norsk lov. Statsborgerskap kan gis innvandrere med flere ikke-norske koner når hans religion til-later flere.

Når norskkrav vurderes, bør man se litt fremover. Det er rundt 70 forskjellige nasjoner i Norge. Kan man tenke seg hvilket krav det i tidens løp vil komme til bruk av forskjellige språk i presse, kringkasting og skole, lover, offentlig styre og stell osv.? Så lenge «innfødte» nordmenn er i flertall, bør vi vel beholde norsk som hovedspråk for norske statsborgere?

Et problem er selvsagt hva som er i denne sammenheng er brukbar norsk. Bare 2 til 5 prosent av innvandrerne gis asyl som flyktninger. 95 til 98 prosent får bli av humanitære grunner. Bosnierne er gitt spesielle vilkår, midlertidig heter det. Kan de lære norsk?

Europa er under et enormt innvandrerpess fra den tredje verden. Der er befolkningstilveksten så stor at folk må ha «Lebensraum», søker til rikere deler av verden. I Pakistan har et årlig fødselsoverskud på nær Norges befolkningstall! I Oslo og Drammen er hver fjerde elev i grunnskolen fremmedkulturell. Mange begynner i skolen uten å kunne norsk.

Det er optimistisk å tro at de integreres i det norske samfunnet. Da Salman Rushdie ble dødsdømt av Iran, gikk muslimer i demonstrasjonstog i Oslo mot utgivelsen av hans bok. I Oslo er det endel rene muslimske pikeklasser, mot norsk skolelov. En tidel av Oslo befolkning er innvandrere. Fortsetter veksten, er det et tidsspørsmål når de blir mange nok til å ta makten gjennom stemmeseddelen. I Oslo er det omkring 20 muslimske tros-samfunn med statsstøtte. Er det urimelig å forlange norsk som inngangsbillett til medbestemmelsesrett i styret av kommuner, fylker og staten Norge? Ellers vil våre etterkommere oppleve et ikke-norsk Norge. Men kanskje det ikke spiller noen rolle?

Foreløpig er det iallfall en stor fordel for innvandrerne selv at de kan norsk.

Anton Olstad